

Alfred Bøgh), Jens Foged, Kofoed, Helge von Rosen, Martin Pedersen, Niels Helveg Pedersen, Grünbaum, Lis Groes, Ove Hansen, Per Hækkerup, Egon Jensen, Hans Lund og Ømann.

Efter 2. behandling henvist til fornyet udvalgsbehandling.

Ved loven foretages forskellige spredte ændringer i lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat), jfr. lovbekendtgørelse nr. 351 af 20. juli 1970.

Hovedformålet med loven er at få indføjet reglerne om *for-skudt indkomstår*, der hidtil fandtes i en bekendtgørelse, i selve kildeskatteloven. Dermed opfyldes et tidligere givet tilsagn til folketinget.

Derudover indføres der *personfradrag* uden ansøgning for begrænset skattepligtige, der har lønindtægt eller pension her fra landet. I forbindelse hermed forhøjes fra 1972 den i § 2 i lov nr. 329 af 18. juni 1969 om kommunale personfradrag m. v. for disse personer fastsatte kommuneskatteprocent fra 10 til 15.

For at få ensartede regler for behandlingen af rejsegodtgørelser og andre kørselsgodtgørelser ændres kildeskattelovens § 24, således at *udgifter ved befordring* ved skiftende arbejdssteder eller mellem flere samtidige arbejdssteder kan fradrages ved siden af det faste lønmodtagerfradrag, i det omfang udgifterne er dækket ved godtgørelse fra arbejdsgiveren. Derefter kan det med hjemmel i kildeskattelovens § 48, stk. 6, bestemmes, at der ikke skal indeholdes kildeskat i godtgørelser for sådanne udgifter.

Kildeskattelovens § 26, der omhandler den særskilte ansættelse af en hustrus indkomst efter lovens § 4, stk. 2, indeholder en bestemmelse om, at *underskud ved opgørelsen af den ene ægtefælles indkomst* i størst muligt omfang skal fradrages i den anden ægtefælles skattepligtige indkomst. Hertil føjes nu med virkning fra indkomståret 1970 en bestemmelse om, at der i denne forbindelse skal bortses fra indtægter, der beskattes i *udlandet* og ikke her i landet.

Efter kildeskattelovens § 37, stk. 4, får den længstlevende ægtefælle to personfradrag for det indkomstår, hvori den anden ægtefælle er afgået ved døden, men kun i de tilfælde, hvor den længstlevende overtager fællesboet til hensiddens i uskiftet bo